

4 e trett Joh 5:1-9

Västerslätt 20060128

Sedan inföll en av judarnas högtider, och Jesus gick upp till Jerusalem.

Jesus var noga med att besöka templet vid de judiska högtiderna påsk, veckohögtiden, som motsvarar pingsten och lövhyddohögtiden, precis som alla andra fromma judar brukade göra. Vilken av dessa högtider det var vid detta tillfälle framgår inte av texten.

När Jesus var tolv år, så besökte han templet tillsammans med sina föräldrar. När de gick hemåt, så blev Jesus kvar i templet och samtalade med de skriftlärda. Förskräckta letade föräldrarna efter Jesus. Först efter tre dagar hittar föräldrarna honom i templet. Maria säger då till honom: *”Barn, hur kunde du göra så mot oss? Din far och jag har letat efter dig och varit mycket oroliga.” Han svarade: ”Varför skulle ni leta efter mig? Visste ni inte att jag måste vara hos min fader?”* Luk 2:48-49

Jesus betraktade templet som ett Guds hus.

I gudstjänstrummet finns en möjlighet till ett möte med Gud.

Vid fårdammen i Jerusalem finns ett bad med det hebreiska namnet Betesda.

Betesda kommer från arameiskan och betyder *”Barmhärtighetens hus”*.

I Bibliskt uppslagsverk kan man läsa om Betesda att det är en vattenbassäng i Jerusalem nära Fårporten med fem pelargångar. Utgrävningar har visat att vattenbassängen låg inom nuvarande S:ta Annakyrkans område norr om tempelplatsen. Man har hittat två symetriskt byggda dammar på vardera 48x68 m. Dammarna är åtskilda genom en pelarhall. I ett hörn finns en smal stentrappa, som leder ned till vattnet. Bara en person åt gången

kunde utnyttja den. Att dammarna är från Jesu tid bevisas bl a genom mynt som hittats i dem och som är präglade av Pilatus. *Det har fem pelargångar, och i dem låg en mängd sjuka, blinda, lama och lytta. Där fanns en man som hade varit sjuk i trettioått år. Då Jesus såg honom ligga där och fick veta att han varit sjuk länge frågade han honom: ”Vill du bli frisk?”* Många sjuka hade samlats vid Betesdadammen i hoppet om att få bli friska. Säkert hade de alla bett till Gud om att få hälsan tillbaka. Men Jesus vänder sig bara till en enda av alla dessa sjuka och frågar om han vill bli frisk, den mannen hade varit förlamad i hela 38 år. Det visar hur Jesus handlar med oss människor. Mötet med Jesus är alltid ett personligt möte. Jesaja profetiskt sagt om Jesus: *Herren Guds ande fyller mig, ty Herren har smort mig. Han har sänt mig att frambära glädjebud till de betryckta och ge de förkrossade bot, att förkunna frihet för de fångna, befrielse för de fjättrade* Jes 60:1 Nu var befrielsens stund inne för denne man, som under alla dessa år varit förlamad. Det märkliga är att han inte kände till vem Jesus var, han kände inte ens till Jesu namn. Här visar Jesus verkligen att han är fylld av barmhärtighet mot mannen.

På Jesu fråga: *”Vill du bli frisk?”*, svarar mannen: *”Herre, jag har ingen som kan hjälpa mig ner i bassängen när vattnet börjar svalla. Medan jag försöker ta mig dit hinner någon annan ner före mig.”*

När vattnet kom i rörelse, så fanns möjligheten att söka sig ned till vattnet för att få uppleva Guds helande. I senare handskrifter av Johannesevangeliet finns ett tillägg som vill förklara vad som hände när människor *”väntade på att vattnet skulle komma i rörelse. Ty en ängel från Herren steg då och då ner i bassängen och rörde upp vattnet, och den förste som steg i vattnet sedan det hade rörts upp blev frisk, vilken sjukdom han än hade.”* Men

som ni kom ihåg så var trappen ned till bassängen så smal att bara en person hade möjlighet att ta sig ned. Lamheten gjorde det omöjligt för honom att hinna ta sig ned till vattnet, så han kom alltid för sent. Vilken tröstlös situation han befann sig i. Men mannen sökte sig ändå tillbaka till Betesdadammen. Han bar inom sig ett hopp. Men han kom ändå tillbaka, dag efter dag.

När vi människor står inför det omöjliga så får vi ta till oss orden i ett skillingtryck: *Sluta aldrig önska, sluta aldrig be, Sluta aldrig hoppas, under kan ju ske.*

Jesus sade till honom: "Stig upp, ta din bädd och gå." Genast blev mannen frisk och tog sin bädd och gick.

Jesus gjorde det omöjliga möjligt. Mannen som varit förlamad i 38 år, fick höra Jesu ord som var fyllda av makt. Han behövde inte någon sjukgymnastik för att lära sig att gå. Omedelbart reser han sig upp. Han tar sin bädd och går.

Det här var inte det enda underverk som Jesus gjorde. Gång på gång kan vi läsa hur Jesus botade sjuka. De tecken och under som Jesus gjorde visade på att Jesus var den utlovade Messias.

Tyvärr så slutar vår predikotext här, men jag vill läsa ett stycke till i Bibeln där det står:

Men det var sabbat den dagen, och judarna sade till honom som hade blivit botad: "Det är sabbat. Du får inte bära på din bädd." Han svarade: "Den som gjorde mig frisk sade åt mig att ta min bädd och gå." De frågade: "Vem var det som sade åt dig att ta den och gå?" Han som hade botats visste inte vem det var, för Jesus hade dragit sig undan eftersom det var mycket folk på platsen. Efteråt fann Jesus honom i templet och sade till honom: "Du har blivit frisk. Synda inte mer, så att det inte händer dig något värre." Mannen gick då och talade om för

judarna att det var Jesus som hade gjort honom frisk. Nu började judarna förfölja Jesus, eftersom han hade gjort detta på en sabbat. Men han sade till dem: "Min fader verkar ännu i denna stund, och därför verkar också jag." Då blev judarna ännu ivrigare att döda honom, eftersom han inte bara upphävde sabbatsbudet utan också påstod att Gud var hans far och därmed jämställde sig med Gud.

Av fortsättningen framgår klart att den botade mannen inte kände till vem Jesus var. När de senare träffade varandra inne i templet manade Jesus honom att inte synda, för att det inte ska hända dig något värre. Att leva i synden är värre än att vara förlamad under ett helt liv. Med andra ord så vill Jesus få honom att förstå att det är viktigt att leva sitt liv i Guds gemenskap och Guds underbara förlåtelse.

Till oss i dag säger oss den här texten att vi med frimodighet kan få räkna med Jesus som vår hjälpare. Han är vårt hopp Om vi bär på sjukdom eller har nära och kära som drabbats av sjukdomar så får vi be till Jesus om hjälp. Bönesvaret kan vara ett klart ingripande från Gud eller att Gud använder sig av läkare som sina tjänare. Men det är också ett bönesvar att få kraft att bära en sjukdom.

Men den största sjukdom som vi behöver hjälp med det är synden, om den sjukdomen heter det: *Om vi bekänner våra synder är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet.* 1 Joh 1:9 När det gäller att bli botad från syndens sjukdom så svarar alltid Gud på vår bön: Dina synder är förlåtna.

När sedan mannen vittnade för judarna om att det var Jesus som botat honom, så blev Jesus förföljd av judarna. Men Jesus säger

”Min fader verkar ännu i denna stund, och därför verkar också jag.” Så gör Jesus ett tydligt anspråk på att vara Gud.

Den Gud som förmår att hjälpa.

Den Gud som är vårt enda hopp.

Den Gud som vi får sätta all vår förtröstan till och som vi får bekänna att vi vill tro på i orden: